

Oglasnik

lavantinske škofije.

Vsebina. 54. Popoln odpustek za molitev sv. rožnega venca pred Najsvetejšim. — 55. Mili darovi za naše brate v južni Srbiji. — 56. Račun kn. šk. dijaškega semenišča „Maximilianum-Victorinum“ v Mariboru od 1. julija 1926 do 30. junija 1927. — 57. Osebna naznanila.

54.

Popoln odpustek za molitev sv. rožnega venca pred Najsvetejšim.

Povodom evharističnega kongresa, ki se je obhajal v Bolonji od 7. do 12. septembra t. l., so sveti Oče Pij XI. podelili in razglasili popoln odpustek, ki ga morejo pod navadnimi pogoji (spoved, sv. obhajilo, molitev na papežev namen) prejeti vsi verniki vsakokrat, kadar pred Najsvetejšim rešnjim Telesom, bodi da je izpostavljeno ali v tabernaklju shranjeno, pobožno zmolijo enega izmed treh delov sv. rožnega venca. — Čč. gg. dušni pastirji naj vernike poučijo o tej veliki milosti, pa naj jih izpodbujajo, da se je bodo vneto in pogostokrat posluževali.

Dotično papeško pismo slove:

Pius PP. XI. — Ad perpetuam rei memoriam. — Ad sancti Dominici, Bononiensi in civitate, proximis diebus sollempnissima Conventus Eucharistici habebitur celebratio, quam ad excitandam provehendamque christifidelium pietatem erga Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum summopere profuturam confidimus. Generalis vero Magister Ordinis Praedicatorum, cum in amplissimam sui Ordinis Basilicam, in qua Corpus Fundatoris religiosissime servatur, ipsius Congressionis coetus conveniant, enixis precibus Nos rogat, ut peculiari de thesauro Ecclesiae indulgentia, praeclara hac faustaque occasione, christifideles donemus, qui Rosarium Beatae Mariae Virginis, a Patriarcha Sancto Dominico ad honorem Deiparae institutum, ante Augustum D. N. Jesu Christi sub velis Eucharisticis delitescens Sacramentum recitaverint. Quibus supplicationibus Nos, cognitum ac perspectum habentes opportunum admodum esse ut hanc Indulgentiam concedamus, quae, cum a Sancto Dominico simul atque a pietate Eucharistica suam originem repetat, Conventus Eucharistici Bononiensis, cuius certo quodam modo praefata Sancti Dominici Ecclesia cardo erit, peculiare quoddam mnemosynon ac monumentum exsistat, adnuere statuimus, atque ita praecipua Nostrae voluntatis significatione pii eventus sollempnitatem augere. Conlatis igitur consiliis cum Dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali Poenitentiario Majore, de Omnipotentis Dei misericordia, atque Ejus Apostolorum Beatorum Petri ac Pauli auctoritate confisi, omnibus et singulis christifidelibus, qui poenitentes et confessi ac Sacra Communionem juxta morem sint refecti, ante Sacratissimi Corporis Christi Sacramentum ad publicam fidelium venerationem expositum, vel etiam in tabernaculo adservatum, tertiam Beatae Mariae Virginis Rosarii partem devote recitantibus, quotiescumque id egerint, *Plenariam Indulgentiam*

et remissionem misericorditer in Domino in perpetuum concedimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite judicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die IV mensis septembris anno MCMXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. Card. Gasparri a Secretis Status.

55.

Mili darovi za naše brate v južni Srbiji.

Našim vernikom.

Težko mi je ob raznih prilikah trkati na Vaša dobra srca in jih unemati za dobra dela v prilog bližnjemu. Dobro namreč vem, da imate vsestranskih dolžnosti v hiši in okrog nje, pa zato ne morete še tujim ljudem pomagati, če tudi pripoznate, da pomoči potrebujejo. Danes pa Vam mesto mene pošilja milo prošnjo presvetli gospod škof skopeljski dr. Janez Frančišek Gnidovec. On je naš rojak, bivši večletni rektor v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano. Kasneje je prestopil k misijonarjem sv. Vincencija Pavelskega. Odtam pa so ga pozvali za škofa v Skoplje v Srbiji. Za sedaj stanuje še v Prizrenu. To Vam je pravi misijonarski škof. Mnogo moli in hodi peš po daljni svoji škofiji, deloma tudi na konju, obiskujoč raztresene svoje ovčice. In kakšna revščina! Kolika zapuščenost v vsakem oziru! Poslušajte, kako on sam popisuje svoje razmere. Takole piše:

Ko je pred poltretjim letom meni bila poverjena skopljska škofija, nisem poznal razmer podrobno, samo splošno mi je bilo znano, da so težavne. Sedaj pa čutim težo posebno tudi v tem, ker manjka sredstev. Naj mi bo dovoljeno, da omenim nekatere posamezne potrebe. V Letnici, na jugovzhodni strani Kosovega polja, imamo romarsko cerkev Matere Božje, takozvane „Majke Božje Črnogorske“. Na to znamenito božjo pot prihajajo verniki iz daljnjih krajev škofije, ter se z velikim zaupanjem priporočajo Materi Božji. Tudi nekatoličani visoko cenijo to božjo pot. Priprosta cerkev je pa sedaj v tako žalostnem stanju, zlasti radi potresa pred nekaj leti, da je nevarnost, da se poruši. Popravila bi mnogo stala; po mnenju strokovnjakov je bolje, da se sezida nova cerkev.

Druga stvar, ki me mnogo muči, je silno pomanjkanje cerkvic ali kapelic po raznih širnih krajih škofije. Kako mi je težko, da verniki, ki so tako daleč od cerkve, niti takrat, kadar pride k njim duhovnik, n. pr. za velikonočno sv. obhajilo, ne morejo imeti službe božje v dostojni kapelici, ampak v zasebni hiši ali na kakem drugem prostoru. Kolikokrat mi prihajajo na misel lepe poljske in vaške kapelice po Sloveniji! Da bi mi tu imeli vsaj kaj takega, da bi mogli postaviti notri oltar in bi s tem že dobili neko versko središče za vernike, ki so tako daleč od kraja, kjer se vrši redna služba božja!

Tretja stvar, ki mi dela velike skrbi, je silno potni stroški za duhovnike, ki morajo potovati v oddaljene kraje, da delijo svete zakramente in poučujejo otroke. Še ena stvar mi je zelo pri srcu; to je skrb za duhovski naraščaj. Imamo malo semenišče s 14 dijaki; malo število ali vendar veliki stroški. — Obračam se do blagih src, ki hočejo pomagati, da se utrjuje Kristusovo kraljestvo med verniki tukajšnje škofije in prosim, da bi blagohotno prispevali za omenjene namene posamič, ali splošno za namene skopljske škofije. V prošnji niti omenil nisem drugih zadev, n. pr. karitativne potrebe, skrb za uboge, bolehnne, siromake, ki jim manjka

potrebna obleka itd. Vsem, ki bodo kaj darovali, naj Bog prav obilno povrne, na priprošnje brezmadežne Device Marije, sv. Jožefa in sv. Terezije malega Jezusa. Naj jih sv. angeli varuhi varujejo in srečno pripeljejo v nebeško domovino. V Prizrenu, koncem oktobra 1927.

* * *

Ljubi verniki! Prvi kristjani so živeli tudi v težavnih razmerah. Pa so zbirali med seboj darove ter jih pošiljali v daljne kraje še bolj trpečim bratom. Sveto pismo nam ponovno poroča, da je sv. apostol Pavel takšne mile darove iz Antiohije in Korinta nesel kristjanom v Jeruzalemu, katerim se je hudo godilo vsled sovraštva tamkajšnjih Judov. Dragi moji, naj Vas gane vzgled prvih kristjanov!

Zaupajoč na Vašo daleč po svetu znano darežljivost Vas prosim, upoštevajte prošnjo preč. gospoda škofa skopljanskega in mu priskočite na pomoč z milimi darovi, ki se bodo za njegove vernike pobirali v cerkvi prihodnje prvo adventno nedeljo, dne 27. novembra 1927. Gospode dušne pastirje pa prosim, naj po prejšnjem priporočilu priredijo to zbirko, prispevke pa, kakor običajno, po dekanijskih uradih vsaj do 15. decembra t. l. vpošljejo kn. šk. ordinariatu, da je bo ob novem letu mogel izročiti njihovemu namenu.

Dobrotljivosti pa in darežljivosti za brate nikar ne pozabite, ker plačilo za takšne darove je Bog! (Hebr. 13, 16).

V Mariboru, na god Kristusa Kralja, dne 30. novembra 1927.

† Andrej, škof.

56.

Račun

kn.-šk. dijaškega semenišča »Maximilianum-Victorinum« v Mariboru
od 1. julija 1926 do 30. junija 1927.

A. Prejemki:

	Din	Din	Din	Din
1. Blagajna 30. junija 1926		73 ⁰⁰	8. perilo	13233 ²⁵
2. od preč. šk. konzistorija	172000 [—]		9. električna luč	5037 [—]
3. prispevki gojencev za oskrbo	179820 [—]		10. kapela	3827 ¹⁵
4. mensalia	11400 [—]		11. knjižnica, glasba	30780 [—]
5. darovi	9705 ⁵⁴		12. davki, zavarovalnine	2223 ⁹⁰
6. domače gospodarstvo	159 ⁵ 25		13. ustanove	120 [—]
7. razno	1422 ¹²		14. a) dimnikar	320 [—]
	<u>390384⁹⁴</u>		b) napeljava elek. luči	2145 ⁶¹
			c) klepar	12926 ¹⁵
			č) ključavničar	644 [—]
			d) mizar	19400 ³⁵
			e) pečar	661 [—]
			f) slikar	8500 [—]
			g) sodar	476 ⁵⁰
			h) steklar	393 ⁷⁵
			i) zidar	5948 ⁴⁹
				<u>51415⁸⁵</u>

B. Izdatki:

1. a) meso	29378 ⁵⁵	15. domače gospodarstvo	5943 ³⁰
b) kruh	43316 [—]	16. voznje	6013 ⁶⁰
c) mleko	27825 ⁴⁷	17. pisarna, poštnina	731 ⁸⁷
č) špacerijsko blago	17705 ²⁵	18. razno	1558 [—]
d) moka, testenine	22344 ⁹⁰	19. blagajna 30. junija 1927	526 ³³
e) krompir, sočivje	24951 ²⁷		<u>390384⁹⁴</u>
f) olje, mast	9976 ⁵⁰		
g) kuhinjske potrebščine	10061 ⁷⁵		
	<u>185559⁶⁹</u>		
2. ravnateljstvo	12000 [—]		
3. uslužbenci	22950 [—]		
4. dninarji	708 ⁷⁵		
5. sobna oprava	21957 [—]		
6. kuhinjska oprava	2759 ²⁵		
7. drva, premog	23030 [—]		
	<u>268974⁶⁹</u>		

Maribor, dne 30. junija 1927.

Jožef Mirt,
ravnatelj.

Osebna naznanila.

Imenovan je bil g. dr. Vinko Močnik, bogoslovni profesor v Mariboru, za svetovaleca cenzurne komisije za tiskanje knjig (21. oktobra 1927).

Umeščeni so bili gospodje: Blaž Brdnic, provizor pri Sv. Ožbaltu ob Dravi, kot župnik istotam (1. septembra 1927); Franc Vavpotič, kapelan v Marenbergu, kot župnik na Dobju (29. septembra 1927); Martin Gaberc, župnik pri Sv. Križu nad Mariborom, kot župnik pri Sv. Petru v G. Radgoni; Ferdinand Pšunder, župnik pri Sv. Bolfenku v Slov. gor., kot župnik v Rušah; Anton Tomažič, provizor v Žičah, kot župnik ravnотam, in Franc Urleb, provizor v Črešnjicah, kot župnik istotam (1. oktobra 1927); Franc Molan, I. kapelan pri Sv. Magdaleni v Mariboru, kot župnik pri Sv. Bolfenku na Kogu in Alojzij Kramaršič, provizor v Galiciji pri Celju, kot župnik ravnотam (1. novembra 1927).

V Lavantinsko škofijo je bil sprejet g. Jožef Koželj, duhovnik Ljubljanske škofije (28. oktobra 1927).

Postavljeni so bili gospodje: Jožef Lassbacher, kapelan pri Sv. Lenartu v Slov. gor., za provizorja pri Sv. Bolfenku v Slov. gor.; Alojzij Leben, kapelan v Poljčanah, za provizorja pri Sv. Križu nad Mariborom; Janez Mlakar, provizor v Zagorju, za provizorja v Polju pri Podčetrtku, in Jakob Rauter, župnik na Pilštanju, za sprovizorja župnije Sv. Marija v Zagorju (1. oktobra 1927); Peter Kovačič, I. korni vikar pri stolni cerkvi v Mariboru, kot suplent-katehet na drž. realni gimnaziji v Celju z odlokom ministrstva prosvete v Beogradu, odd. za „Srednju Nástavu“, dne 20. septembra 1927, S. N. Br. 23.397 (s kanonično misijo od 16. oktobra 1927); Franc Agreš, duhovnik tržaško-koperske škofije, za provizorja v Širju (19. oktobra 1927), Mihael Šket, župnik v Loki pri Zidanem mostu, za sprovizorja župnije Razborje (21. oktobra 1927) oziroma g. Jožef Koželj za provizorja (s 1. novembrom 1927) in g. Štefan Horvat, kapelan pri Sv. Vidu blizu Ptuja, kot provizor istotam (1. novembra 1927).

Nastavljeni so bili gospodje: P. Rupert Suhač, O. F. M., kot kapelan pri Sv. Trojici v Slov. gor. (1. septembra 1927); Jožef Petrovič, provizor pri Sv. Juriju v Slov. gor., kot kapelan ravnотam, in semeniški duhovnik Stanislav Weingerl kot kapelan v Marenbergu (15. septembra 1927); P. Miroslav Godina, O. F. M. Conv., kot II. kapelan pri Sv. Petru in Pavlu v Ptujju; Jurij Lebič, II. kapelan v Konjicah, kot I. istotam; deficient Anton Medved kot kapelan v Dobovi; Peter Pribožič, provizor na Dobju, kot kapelan v Rušah, in Jakob Sajovic, provizor pri Sv. Petru v G. Radgoni, kot kapelan pri Sv. Lenartu v Slov. gor. (1. oktobra 1927); Anton Cafuta, III. kapelan pri Sv. Magdaleni v Mariboru, kot II. in Vincencij Munda (II.) kot I. kapelan ravnотam; Janez Kokošinek, kapelan pri Sv. Marjeti niže Ptuja, kot korni vikar pri stolni cerkvi v Mariboru (1. novembra 1927).

Prestavljeni so bili gg. kapelani: Adolf Adamič od Sv. Martina ob Paki na Pilštanju, Friderik Strnad od Sv. Marka niže Ptuja k Sv. Martinu ob Paki in Gregorij Zafošnik iz Ruš v Konici (II) (1. oktobra 1927); Viktor Lunder od Sv. Pavla pri Preboldu na Dobrno (15. oktobra 1927); Mihael Čarf od Sv. Miklavža pri Ormožu k Sv. Marjeti niže Ptuja, Jožef Petrovič od Sv. Jurija v Slov. gor. v Hoče (I) in Jožef Žolnir iz Hoč (I) k Sv. Magdaleni v Mariboru (III) (1. novembra 1927).

Dopust zaradi boleznj je dobil g. Franc Satler, kapelan pri Sv. Juriju ob Ščavnici (28. oktobra 1927).

V stalni pokoj je stopil gimn. profesor veronauka v Celju gospod Jožef Kardinar, kn. šk. titl. konzistorijalni svetovalec (s 7. avgustom 1927).

Začasno prazno ostane mesto kapelana v G. Radgoni, pri Sv. Juriju v Slov. gor., pri Sv. Marku niže Ptuja, pri Sv. Pavlu pri Preboldu, v Poljčanah, pri Sv. Juriju ob Ščavnici in pri Sv. Vidu blizu Ptuja.

Umrl je P. Pius Vakselj, O. F. M. Conv., upravitelj župnije Sv. Vid pri Ptujju, dne 11. septembra 1927, v 66. letu starosti. R. i. p.!

Lavantinski škofijski ordinariat v Mariboru, dne 12. novembra 1927.